

i Pension $\frac{1}{8}$ af Embedsindtægterne, og hvad der svarer til $\frac{1}{8}$ deraf, af Livrenteanstalten. Naar dette er Tilfældet, maa man indrømme, at de ere meget betydelig bedre stillede end de Enker og Børn, hvorom der er Tale i dette Forslag. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Skal Lovforslaget virkelig naae den Hensigt, som det aabenbart har, at stille Arbejderne saaledes, at de, selv naar Ulykkestilfælde indtraeffe, kunne blive frie for at ty til det offentlige Fattigvæsen, altsaa at Arbejdet kommer til at lønne sin Mand, tror jeg, at det er nødvendigt, at man navnlig vedtager Ændringsforslaget under Nr. 4.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at mellem dette Lovforslag og Sygekasseloovforslaget er der blandt Andet den Hovedforskiel, at ved Sygekasseloovforslaget har man et Grundlag at bygge paa, men her bygger man paa noget Nytt, eller rettere man bygger paa Intet. Det er vistnok ganske rigtigt, og det er derfor ogsaa meget forklarligt, at det har været vanskeliggere at komme til Enighed om dette Lovforslag end om Sygekasseloovforslaget. Imidlertid har det, at vort Sygekasseloovforslag er bygget paa et bestaaende Grundlag, havt en anden Følge, nemlig den, at man ikke har villet gaa til en saadan organisk Forbindelse mellem dette Forslag og Sygekasseloovforslaget som andetsteds; thi skulde man komme til en saadan organisk Forbindelse, maatte man efter min Mening — jeg udtalte mig udførlig derom ved første Behandling, og jeg kommer til at røre derved senere overfor det ærede Medlem, der nu talte — være kommen ind paa Tvangssygekasser, men det har man med Frie ikke villet her. Man har imidlertid nu igjennem to Sæssioners Behandling arbejdet sig væsentlig til Enighed om begge Forslagene; der har ikke blot været Enighed i Udvalget, men man er ogsaa kommen til Enighed med Ministeren, hvilket jeg kun kan paastjønne. Jeg indrømmer, at der er en meget væsentlig Forskiel paa Betænkningen fra i Fjor og Betænkningen i Mar, og jeg indrømmer naturligvis ogsaa, at der er en meget væsentlig Forskiel mellem det Forslag, der maatte blive vedtaget, naar Udvalget følges, og det Forslag, der maatte blive vedtaget, naar Regeringsforslaget følges. Der er jo adskillige Udvidelser, som Udvalget har foreslaaet, og som den ærede Ordfører omtalte, ligesom jeg ogsaa senere skal røre ved det. Det Grundlag, Regeringen har forelagt i Mar, har man været mere enig om end om det, der var forelagt i Fjor. Man har givet Afkald paa

at bygge paa de frivillige Sygekasser, man har givet Afkald paa den frivillige Forsikkring; den ærede Ordfører udtalte, at det egentlig er et Fremtidsprogram, den frivillige Afdeling, der skulde dannes for Fjor, som ikke skulde ind under Loven, fordi de arbeide i de sundhedsfarlige Erhverv, eller fordi der ikke er Tale om Ulykkestilfælde under Arbejde. Endvidere har man frafaldet at fastholde Indfødsretsbestingelsen, hvilket jeg paastjønner, da det stemmer med det Standpunkt, jeg indtog ved første Behandling. Derved er man kommen til de Udvidelser, hvorom jeg udtalte mig i Fjor og sagde, at jeg ikke havde Noget derimod. — Den ene af Udvalget foreslaaede Udvidelse er af principiel Betydning. Den gaar ud paa, at de, der arbeide for sig selv og forøvrigt ere under de Vilkaar, der gjælde for, at de, der arbeide for Andre, kunne blive ulykkesforsikrede, skulde ind under Loven, dog paa en noget forskjellig Maade, som den ærede Ordfører berørte, og som jeg senere skal komme til. Den anden Udvidelse, som ogsaa er meget betydelig, er den, man har foreslaaet med Hensyn til det Spørgsmaal om, hvorledes det skal afgjøres, om en Mand skal have Ret til Understøttelse, og hvor stor Understøttelse han skal have. Dette Spørgsmaals Afgjørelse er nu henlagt til en Kommission, som forøvrigt er sammensat anderledes end efter Regeringsforslaget, som jeg strax skal omtale. Her er der ogsaa sket en anden Udvidelse, thi efter Regeringsforslaget var det kun Størelsen af Understøttelsen, som der var Tale om at undergive en Voldgiftsavgjørelse, men her falder ogsaa Spørgsmaalet om Retten til Understøttelse ind derunder. Jeg skal med det Samme sige, at der ogsaa er sket en Udvidelse, som gaar i en noget lignende Retning, idet Fordelingen af Fareklasserne, som efter Regeringsforslaget var overladt Indenrigsministeren, saavel i Industrien som Søarten, skal bestemmes efter en nærmere Overbetelse med Sagkyndige, der udbælges efter Forslag af visse Repræsentationer, som have en anerkjendt Stilling. Det er altsaa ret betydelige Udvidelser, Lovforslaget har modtaget. — Den ærede Ordfører udtalte, at § 1 egentlig var den, der laa til Grund for hele Lovforslaget, og hvor de væsentlige Bestemmelser findes, og det er vistnok ganske rigtigt. Naar man er enig om § 1, er der en hel Del andre Bestemmelser, der ere selvsjælgelige. I § 1, som jo er helt omredigeret, beholder man jo for det Første Regeringsforslagets Bestemmelse, at de, der arbeide for Andre i farlige Erhverv, komme ind under Loven. Saa kommer Udvidelsen, at de, der arbeide for sig selv eller